

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e12219/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 398.

Ved Høiesteret kan skriftlig Behandling ublagelsesvis anordnes, naar Sagens Beskaffenhed med Nødvendighed kræver det (§ 312).

Sagen forhandles i saa Fald ved skriftlige Indlæg, ikke mere end to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Fristes, som Formanden i Høiesteret bestemmer.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Egteskabsager samt Sager, hvorunder Arvinger søge sig en bortlevendes Person's Formue tilkendt.

§ 399.

Sager angaaende et Egteskabs Ugyldighed eller Oplosning blive at behandle ved Landsretten for det Sted, hvor Egtemanden har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom han har forladt Landet eller det ikke vides, hvor han er, hvor han sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget. Dog, hvis Separation fra Børn og Seng finder Sted, eller Manden har forladt Hustruen, maa Sag mod Hustruen anlægges ved den Ret, som ifølge de almindelige Regler i første Affnit Kapitel II. er hendes Bopælsret.

§ 400.

Egteskabsager, hvorved i dette Kapitel fortaas Sager angaaende et Egteskabs Ugyldighed eller Oplosning (§ 399), behandles efter de for Landsretsproceduren gjældende Regler, dog med de nærmere Bestemmelser, som gives i efterfølgende Paragrafer.

§ 401.

Dersom Sagsøgte ikke efter Meddelelsen af Sagsøgerens Klageskrift inden den i § 133 bestemte Tid afgiver Tilsvaretskrift og deri oplyser en til Sagens Udførelse antagen Sagsfører, har Sagsøgeren at anbringe paa, at der maa blive bekliftet Sagsøgte en Forsvarer af det Offentlige. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte bekliftede Forsvarer udredes af det Offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det.

§ 402.

Retten kan uden Hensyn til Modpartens Begjæring paalægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse under Hovedforhandlingen og til der under Ed at bevare de Spørgsmaal angaaende Sagens Gjenstand, som Retten maatte gjøre. Ugrundet Undblivelse heraf eller Bægning herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 403.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte bor eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Hovedforhandlingen og der under Ed at bevare de Spørgsmaal angaaende Sagens Gjenstand, som gjøres af Retten. Ugrundet Undblivelse af at møde eller Bægning ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 404 2det Stykke.

§ 404.

Indrømmende Proceßerklæringer have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsforhørsalets Indhold og Omfang, men der kan alene tillægges dem Betydning som Bevismidler.

Udeblivelse, Lavshed eller ubestemte Erklæringer i de i § 97 omhandlede Tilfælde kunne tages i Betragtning som Bevismidler imod Paagjældende, men der kan iøvrigt ikke i og for sig tillægges dem den i ommeldte Paragraf angivne Retsvirkning.

§ 405.

Parts Ed finder, affet fra de i §§ 402 og 403 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Egteløbsager.

§ 406.

Dom, grundet paa Sagfogtes Udeblivelse i Henshold til § 286, maa ikke affiges i Egteløbsager, men Sagfogtes Udeblivelse har til Folge, at Sagen udsættes, indtil der ved en af det Offentlige paa Sagfogterens Begjæring bestiftet Sagfører gives Råde for Sagfogte.

§ 407.

Hvor Annullation af et Egteløb skal finde Sted i offentlig Interesse uden Hensyn til Egteløbslernes eller Trebiemand's Paastand, er Anklageren kompetent til at optræde som Sagfogter paa det Offentliges Vegne.

§ 408.

I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger ifølge Frd. 11te Septbr. 1839 søge sig hans Formue tilfjendt enten til Frugtnydelse eller til Eiendom, have Sagfogterne i Overensstemmelse med Grundlovsartiklerne i §§ 401 og 406 at drage Ansvar for, at et Forvar for den Bortblevne møder, ligesom de ere pligtige til efter Rettens Anordning at fremskille sig for at afgive edelig Forfaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgjorelse beror.

Kapitel V.

Om den Fremgangsmaade, som skal iagttages, naar Nogen skal umyndiggjøres eller Ekte skal sættes under fast Lovbargemaal.

§ 409.

Andragende om Umyndiggjørelse kan fremsættes af Paagjældendes Egteløse, Slægtninge, Børge, Kurator eller Lovværge.

Derhos er i alle Tilfælde Dvirigheden berettiget til gjennem Anklageren at andrage paa Nogens Umyndiggjørelse, naar dette efter de Oplysninger, som enten fra Vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller paa anden Maade ere komne Dvirigheden i Hænde, maa anses for rigtig.

Endelig kan Enhver selv andrage paa at blive umyndiggjort.

§ 410.

Andragende om Umyndiggjørelse indleveres skriftlig til Underdommeren paa det Sted, hvor den Paagjældende, om hvis Umyndiggjørelse der er Spørgsmaal, bor eller opholder sig;